

ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻ
ՊՈՅՍ ԴԱՄՈՒՄ (1)

Հարցաբնութիւնները եղան հըրատարակութիւն երկու տղերանց վարժարաններում եւ, մի աղջկերտոց։ Հարցաբնութիւնների մսսին յայտարարութիւնը մի քանից օրից առաջ տպագրուած էր արդէն օրագրներում, որոնցով և հրաւիրուած էին թէ երեխանների ծնողները և թէ միւս ներկայ գտնուելու ցանկացազները, որոնց կարգութիւն էի և ես, հրաւիրուած Վարժարանի խորհրդակիանից։ Վարժարանները ստորին կարգի լինելով՝ երբէք չէի կարող առաջուց երեւակայել մի այնպիսի յառաջադիմութիւնն, որին անձամբ յետոյ տեմնելու արժանացոյ։ Այս յառաջադիմութիւնը և մատաղահաս երեխանների այնպիսի յաջողակ ու աչքաբաց պատասխանատուութիւնը հրաշք չէ, այլ մեծ հոգացողութեան կարօտ է հոգաբարձուների, վերատեսուների եւ վարժապետների կողմանէ. և հոգացողութիւնն էլ իրա կարգում կարօտ է ըստ մեծօգի, ըստ ձեւի, որ ակներեւ երեւեցաւ այս հարցաբնութիւններու մը։ Աւսոի մի քաղցը պարտաւորաւթիւնն զգում եմ յօդաւաճովս նրկատելու հարցաբնութիւնները, որոնցով գլխաւորաբար ուշադրութիւն դարձնելու այս վարժարանների բըր-

նած մէթօգի վըան գէթ վայրի վերոյ, որոհետեւ հետաւոր նկատողութիւնը մի առանձին գըքի նիւթ է։

Հարցաբնութիւնը սկսուեցաւ առաջ տղերանց այն վարժարանում, որը մի քիչ բարձր է։ Մի մեծ դահլիճում բաժանուած էր բազմած երկու սեփի հարցասեփ ժողովուրդը աշակերտների խմբից, որը կանգնած իրան համար առանձին վարժապետի նշանին էր սպասում։ Երբ նշանակեալ ժամը լուսաւ, առաջ կանգնեց վարժապետը և միայն սկսելու նշանը տուաւ, առանց առաջնորդելու։ Խոկյն համաձայն ներդաշնակութեամբ երգեցին աշակերտները առաջ հոգեւոր և ապա ազգային երգեր։ Արոնք այնպիս վարժուած էին, որ ամեննեւին կարեւորութիւնն չկար ոչ առաջ սկսելու և ոչ վիօլինով (գործի երաժշտական) շարունակաբար առաջնորդելու։ Ամեն երգ երգւեցաւ բերանացի և ամեն աշակերտ ճշգութեամբ իրան նշանակուած նօտին հաւատարիմ մնաց մինչեւ վերջը։ Արանց երգերում վարժ լինելը աւելի զգալի էր տղերանց մի փաքը ըստորին վարժարանում, ուր վարժապետը հարիւաւոր էր համարել ցած կամ հասաւ այնի համար արհեստաշուրջները, և երբեմնապէս երգերու սկսելու ժամանակը, ինքն էր ձայնով նօտը վերառնում։ Ծնայելով այս համեմատութեան՝ շատ բաւականացուցիչ էր սրանց երգեն էլքայց աւելի քաջ էին մատաղահաս Վերմանաւհիքը, որոնց միայն նօտը վիօլինով առլիս էր վարժապետը, այնուհետեւ իրանք քաղցը ձայնով սկսում և ձիշգ եղանակով շարունակելով՝ զարժուցանում էին մի բաւականաց ցուցիչ գոհունակութիւն ունկնդիրների սելիքի սրտում։ Երգերը միշտ տեղ ունեին հարցաբնութիւնների սկզբնե-

(1) Պատասխանը կեն ժամով (երկաթուղով) հետի մի զրութափակն բազար է, ուր կենում էր զրութափակն բրդիրի մարտունութիւն, որի պալատը այս տեղ և նմանակէն Սան-Սուսի (անհոգ) առած պարտեզը ճանապարհորդների այցելութեան արժանի են։ Սրանց մակամանն նկարագրութիւնն էլ ցանկացող կարող է գտնել բներեկեր անունավ ճանապարհորդի գրքում գերմաներէն կամ ֆրանսերէն ։ Քաջարին սղի բարեխառնութեան և տեղի վայելու գրութեան համար բերլինեցիք մասամբ ամբանց են ըստուած պատեղ։

բումը և վերթերումը. բայց եղբեմն
էլ միջնակերումը, երբ մի դաստիու-
նու աւարտած, միւսն էր սկսում:

Հարցապնդնուութիներումը առաջին
տեղն ունէր միշտ կրօնը : Տղերանց
վարժարաններումը անց էր կացել
վարժապետը մի ընդ հանուր տեսու-
թիւն կրօնի, համառօսաբար չուով
մէտկան և Յունական՝ և մանրամաս-
նաբար] ուտերական գաւանութեց :
Վարժապետը մտածած հարցը առա-
ջարկում էր բարօր աշակերտների խրմ-
քին, և հարցի պատասխանամուռութեն-
պատրաստ աշակերտները ձեռքերը
բարձրացնելով նշան էին տալիս, և ա-
պա վարժապետը առանձնապէս իր
կամեցած աշակերտին թուլբորում էր
պատասխանամուռութիւնը : Դասըրա.
կցոյ այս ձեւի հետեւանին է աշա-
կերտի միշտ ուշադիր լինելը վարժա-
պետի հարցմանինին, որ գլխաւորն է
վարժապետի խօսակցութեան ժամա-
նակը : Խւրաբանները աշակերտ աշխա-
տում էր մի քանի խօսերով իր պա-
տասխանը, որչափ կարելի է, պարզ
յայտնելու . եթէ ոչ հարցը ուղղվում
էր միւներին : Հարցերի և պատաս-
խանների շատ պարզ, բացայսայս և
կարճ պարբերութիւնների արգիւնքն
է, որ կարաղութիւնն է առեւլ այն
պէս մատազնհաս երեխայիներին այն
չափ բաւականացնացնացիչ կերպով ըմ-
բռնել ընդ հանուր կրօնը, որից շատ
անգամ շատ հոգեւորականներ, առա-
ւել մերժնեցից, զուրկ մնում են : Վա-
պէս էր ամեն տեղ ամեն առարկայի
հարցապնդնուութեան ժամանակ : Ուա-
տազ Դերմանու հիփն էլ մի և նոյն ձե-
ւով միայն առւըր Դըքի պատմութիւ-
նով ունինդիրներին անշափ միմիթա-
րութիւն և ուրսիսութիւն էին ըդ
գացնում, զգուշաւթեամբ նկատելով
Կառաւածային նախավինամութիւնը

Խորացէլքան նախահորց պատմութիւն
Ներումը : Խոկ իրանց դաւանութիւնը
գլխաւորապէս գրաւել էր ինչպէս ա-
մենին, նոյնպէս և այս Վերմանուհին
ներին:

Ղերմանիկընը, որ իրանց մայրենի լեզուն է, մեծ տեղ ուներ կրօնից յետոյ։ Տղերանց վերին վարժարանուամբ ընթերցւեցաւ մի սուանաւոր Ծիլը դրից և հետ զհետէ էլ քանից կրպենը եցաւ զանազան հարցմունքների բացայացութեան պատճառով։ Ա արժապետը առաջ հարցրեց սուանաւորի բավանդակութիւնը և հեղինակի գիտաւորութիւնը նրանում։ յետոյ թէ քանին տեսակի գրւած կայ, այսինքն սուանաւոր և ընդարձակ և ինչ է իւրաքանչփառի սրբազնութ, և այն։ Այսպիսի նկատողութիւններից յետոյ՝ լսկուեցան քերականական կանոնները բացատրւիլ։ Ո՞ի խօսքով, այս մի սուանաւորի վկայ ըստւեցան համառօսակի թէ ձարտասանական և թէ քերականական բարը կանոնները։ Այսքան պատահական մի սուանաւորը մի և նշյան ժամանակ այնպէս մատազահաս Ղերմանացիների համար այն էր, ինչ որ մեզ համար բառ մեծի մասին, հաստահատոր Վանից ձարտասանաւթիւնը և Վտանիթեան կամ Չամչեան քերականութիւնները։ և այն զանազանութիւն, որ նրանք իրանց այժմեան ամենին հասկանալի լեզուով։ (1) այս կանոնները ուսունեաւ համար գործ չ'էին դրել անգոմմեր գործադրած ժամանակի քառորդը։ Տղերանց սուորին վարժարանուամբ ընթերցւեցան մի քանի պար-

(1) Այս համեմատած թիվներ առանձին վերաբանաց չեն չեն, որպէս առաջնամ ենք ուրիշ լեռներ, որ են գրաբառը, ինչ կոմինք իրանց խօսեն զանու, բայց պոլիտիկա և գրաբառը իրան ունի աշխանական մեր այժմեան խօսան թիւթի տեղի է բանաւում մեր վարժարաններում, որպէս պահանջ մնան անհնարինութեան է այս

բերութիւններ մի լնդարձակ շարաս գրութեան և ապա նցնվէս մի քանի ճարտառանական և յետոյ մանրամասն քերականական կանոնները վարժապետի հարցմունքով լուծւեցան : Այս հասարակ աշակերտների պատասխանները մի առանձին սեպհականութիւնում հատկութիւնով հաւաստեացնում էին, որ այս կանոնները նրանցում պինդ արմատացած են : Եւելի գեղեցիկ և ախորդելի էր լոել մատազ Դերմանու հիների լեզուն : Արանք ոչ թէ միայն աշխատել էին առանց քերաւ կանական սիստեմայ խօսելու, ինչպէս ամեն տեղ, այլ և պարզ հնչելու իւրաքանչիւր տառ և վանկ, որի կողմանէ գրականական լիզուն բոլոր Դերմանացւոց քաղաքների բարբառներից շատ ու քիչ զանազանուում : Արանց միջլոց շատ քիչը կար 10 տարեկանից բարձր, բայց սրանց լեզուի հարցաքըննութիւն ու գերազանց պատասխանատուութիւնները մէկ կողմ գնելով և քաղաքի բարբառը համեմատելով սրանց խօսուն լեզուի և իրանց հասակի հետ, ակներեւ տեսանելի էր թէ ինչ մեծ աշխատառութիւն և ջանք է գործ դրաած նրանց սին առոփնամին հասցնելու համար :

Վենեւելին պակաս չ'եին հաշւերանութեան հարցաքննութիւններն էլ : Խնդիրները տալուց յետոյ՝ չ'եր առւում երկու բազէ, որ վարժապետը ճափ հարկանելով նշան էր տալիս պատասխաններ վահանցելու : Արանք վարժւած էին, որչափ կարելի է, աւելի մոժումը լուծելում և այս պատճառով սեւ տախտակիլ գործ էր դընութիւնները բարձրաբարդ խնդիրների համար : Իւրաքանչիւր հաշակերտ տըւած խնդիրը առանձին լուծելուց յետոյ՝ բարձրացնելով ձեռքը իրա պատասխանատուութեան, ցանկութիւնը

յայտնում էր : Պատ անդամ պահան ջրում էր պատասխանատու աշակերտ ակց խնդրի լուծման ձեւը և շատ անգամ էր դժւար ձեւով և աշակերտների պահանջում էր հեշտ ձեւով : Այս խնդիրները ուրիշ բարձր բաններից չ'եին առնւած, այլ շատ հասարակ առաւտառներից, որոնք ամեն օր պատահում էն հրապարակներում . այսինքն կարտոֆելի (գետնա ինձորի) և ուրիշ այսպիսի բաների առաւտառները : Ի հարկէ մտածելի է անպատճառ, որ երեխայները մեծ ախորդանքով սովորած են իրանց հետաքրքրութիւնը շարժուղղ առանցին բաների հաշիւների և սրանցով իրանց սեպհականած թուաբանութեան խիստ կանոնները : Այս տեղթուաբանութիւնը ոչ թէ չոր էր, այլ ամենից զուարձալին, որ շատ անդամ խստութիւնը պահանձնով մասների ետևելեցն էր ընկնում և երեխայների ծիծալն էլ շարժում :

Ո՞ի ամենազուարձալի և պղտիկ հասակի համար շատ արդիւնալից տեսաբան էին ներկայացնում այսպէս անուանուած կայլէլ հարցաքննութիւնները՝ աղերանց ստորին և աղջկերանաց վարժմաննում : Այս հարցաքննութիւնները եղան տարւ այ ըլրու եղանակին համեմատ նկարագրաւած քարտէղների վրայ : (Օրինակի համար, աշնան եղանակի քարտէղի վրայ նկարագրը ուած էր գիւղ, այգի, գաշտ . ծառատունկ գեղին տերեւներով, արօտ և ուրիշ շատ բաներ : Վարժապետը հարցնում էր թէ ինչ է ցոյց տալի մեզ այս քարտէղը . տարւայ եղանակների բաժանմունքը և ուրիշ բաններից յետոյ՝ գիւղականի կեանքը, նրա վարուցանքը, մի խօսքով նրա բոլոր զբաղմունքը և կենսական ապրուատը, եւ այլն : Այսպէս մի հասարակ ձեւով

առջի առաջ ներկայանում էին քողոր
ժողովդի կեանքը։ Վաստեղից պիտի
երեւակայիլ թէ ինչ մեծ օգուտներ
ունին այս գասառութեթիւնները երա-
խայներին համար և որ աստիճանի քայ-
են անում նրանց միտքը աշխարհային
կեանքի մեջ մտնելու, բայ հասկա-
նալու և գործ կատարելու։ Վայսինի
գասառութիւնները մի կողմից երե-
խայներին համար շատ հետաքրքրա-
կան են, շատ ու քիչ իրանք էլ տե-
սած և իմացած են. և միւս կողմից
այս քաները անգատառ թէ օրեւոք.
քական գասեր են պրակտիքական
կեանքի մեջ նրանց համար։

են գրտած մաթէմատիկական խիստ հաշվեներով երեւելի հեղինակներից, Դեբմաննու հերթ բաւականացել էին առաձեւն նկատմամբ միայն ըստունել, թէ ինչպէս է զգալի չերմութիւնը, նրա չոփեցք, մարմնաց մէջ տարածւեցու յատկութիւնը և արդիշ շատ նըման հարցեր, որոնց լուծողի պատասխանները յիրաւելի շատ բաւականացուցիչ էին նրանց դրութեան հետ համեմատելով։ Կայսին ուրիշ առարկայներից էլ հարցաքննութիւններ, որոնց ես ձեռնենհաս չեղաց ներկայ գոտուելու :

Վհա համառօս իմ տեսած հար
ցաքննութիւների նկարագիրը , որ
ներկայացնելով պատելի ընթերցող
ներին , համարձակում էմ փայփայել
ինձ յուսով , որ մեզանում էլ աշխա
տելով է աւելի պարզ և նպատակի
յարմար ձեւով զբաղեցնել մատադ
սերունդը :

ԱՐԵՎԱՏՅԱՆ
ՀԱՅՈՒԹՅԱՆ
ՏՐԱԴՐԱՄ 1 1868
ՏՐԵՐԻ

ΦΕΦΕΖ ΕΦΕΤΟΠΟΣ

Քաղաքացիութեան բարեկարգ պահպան արքայի առջևունք
հասնել ամեն մեխուս պահպանութիւն իմ Հայոց ազգունքնեա:

Հմեռն հասեր եւ ես յերկիր մ'ընկած օտար,
Զեզ կը մտածեմ պանդուխտ եղբարք իմ վշտահար .
Երդեք ձեզ ալ ձեր հարց նման գերեղմաններ ,
Ծածկեցին շուտ յօտար երկրի անոր անտէր :

Օսրա հալածանք անսպորյան մեր թշնամեաց .
Հուրն ու երկաթ վարեցին դուրս ՚ի Հայրենեաց .
Եւ կամ բազդի մրիմին հասաւ ըգձեւ խըլեց .
Խնաշէս թաթառ խրէ զծառըն բարձրաբերձ :

Ուր ցիր ու ցան անապատներն սեւ սարեր,
Օւր բջներէն դուրս ինկած խեղզ տղաւնիներ .
Ըրմէր թափառ , չունիք գադար ու ոչ հովանի .